

κάρως. Περί δὲ τὰ μέσα τῆς αὐτῆς Ἑκατ. (1655) ἤκμαζον οἱ λόγιοι Ἱερόθεος Ἀρχιμανδρίτης (1640)¹, Ἀκάκιος Διακρούσης (1650)², καὶ οἱ πολλοῦ λόγου ἄξιοι ἀδελφοὶ Ἱερομόναχοι Σωφρόνιος καὶ Ἰωαννίκιος οἱ Λειχοῦδαι, πρῶτον μὲν Κεφαλληνία τῇ πατρίδι παιδευθέντες, εἶτα δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, ὁπόθεν οἴκαδε ἐπαναζεύξαντες ἐπεδόθησαν εἰς πολλαπλασιασμόν τοῦ δοθέντος αὐτοῖς ταλάντου· διὸ ὁ μὲν Ἰωαννίκιος (1670) διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Κεφαλληνίας Παρθενίου Ἐπιτηρητῆς τῶν Σχολείων Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου, ὁ δὲ Σωφρόνιος διδάσκαλος καὶ Σχολάρχης τῆς ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σχολῆς. Οἱ σοφοὶ καὶ δραστήριοι οὗτοι Κεφαλλῆνες ἐδίδαξαν (ὁ Σωφρόνιος) καὶ ἐν Ἠπείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ³, αὐτοὶ δὲ μετέπειτα ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐθεωρήθησαν ἄξιοι, ἵν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ὁμόδοξον Ῥωσσίαν πρὸς στήριξιν τῆς σαλευομένης πίστεως καὶ διάδοσιν τῶν φώτων κατὰ τὴν ἀχανῆ ἐκείνην Ἐπικράτειαν. Μετὰ τούτους ἐδίδαξεν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη Ἡλίας ὁ Μηνιάτης (1690)⁴, ἀνὴρ σοφὸς καὶ ῥήτωρ διαπρύσιος, ὕστερον Κερνίκης καὶ Καλαθρύτων Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ⁵. Περί δὲ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς (ΙΖ') Ἑκατ. καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' (1679—1752) Βικέντιος ὁ Δαμωδός, ἐν Ἰταλίᾳ ἐκπαιδευθεὶς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰ νομικὰ, ἐπανελθὼν εἰς Κεφαλληνίαν ἠνέωξε Σχολὴν κοινὴν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀπανταχόθεν αὐτῆς μαθητῶν συρρέόντων, διδάσκων κοινῇ γλώσσῃ καὶ κατὰ νέαν μέθοδον ἀνώτερα μαθήματα⁶, οὗ ἠκρόασατο καὶ Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, πρὸ τῆς εἰς Ἄρταν ἀποδημίας του⁷.

Σημ. Τὴν κοινὴν καὶ ὡς εἰκὸς εὐληπτοτέραν γλώσσαν εἰς τε τὴν συγγραφὴν καὶ διδασκαλίαν συνέζησε πρῶτος (ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν)

(1) Φαβρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. ΙΑ', ἐν λ.

(2) Βρετοῦ Α', 196.

(3) Α. Λασκάρως· περὶ τῶν ἀδελφῶν Λειχοῦδῶν ἐν τῷ Περιοδικῷ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου Τεύχ. Ζ', 27—.

(4) Ἄ. Μαζαράκη Βιογραφ. Κεφαλλήνων σελ. 40.

(5) Αὐτόθι.

(6) Μελετίου Ἑκκλ. Ἱστορ. Δ', 71. Ἄ. Μαζαράκη Βιογραφ. Κεφαλλ. σελ. 140—.

(7) Βρετοῦ Β', 248. 250.

